

— Да не си дъщеря на Русана Ханджийката?

— Нейна съмъ.

— Господи и света Богородичке, какво дочакахъ! Какво си направилъ, Ненчо, какво си направилъ, чедо златно, не те ли заржчахъ да не се отбивашъ въ Одаитъ! Ами че туй момиче, дето си ми го довелъ за невѣста, то ти е родна сестра!

Като гръмнатъ се люшна момъкътъ. Девойката се вкамени. Майката зарева. И тримата не знаеха кжде да се дѣнатъ.